

Martijn van de Griendt

Forever Young

Hij studeerde journalistiek en fotografie en werd uiteindelijk fotograaf. Martijn van de Griendt staat met zijn foto's over de jongerencultuur nu regelmatig zelf in de spotlight. Zijn ogenschijnlijke snapshots lijken van binnenuit te komen. Dicht op de huid. Kleurrijke beelden met een rauw randje waarin hij de kwetsbaarheid en onzekerheid van (de) jongeren weergeeft. Zijn werk is nu te zien in de Kunsthal. →

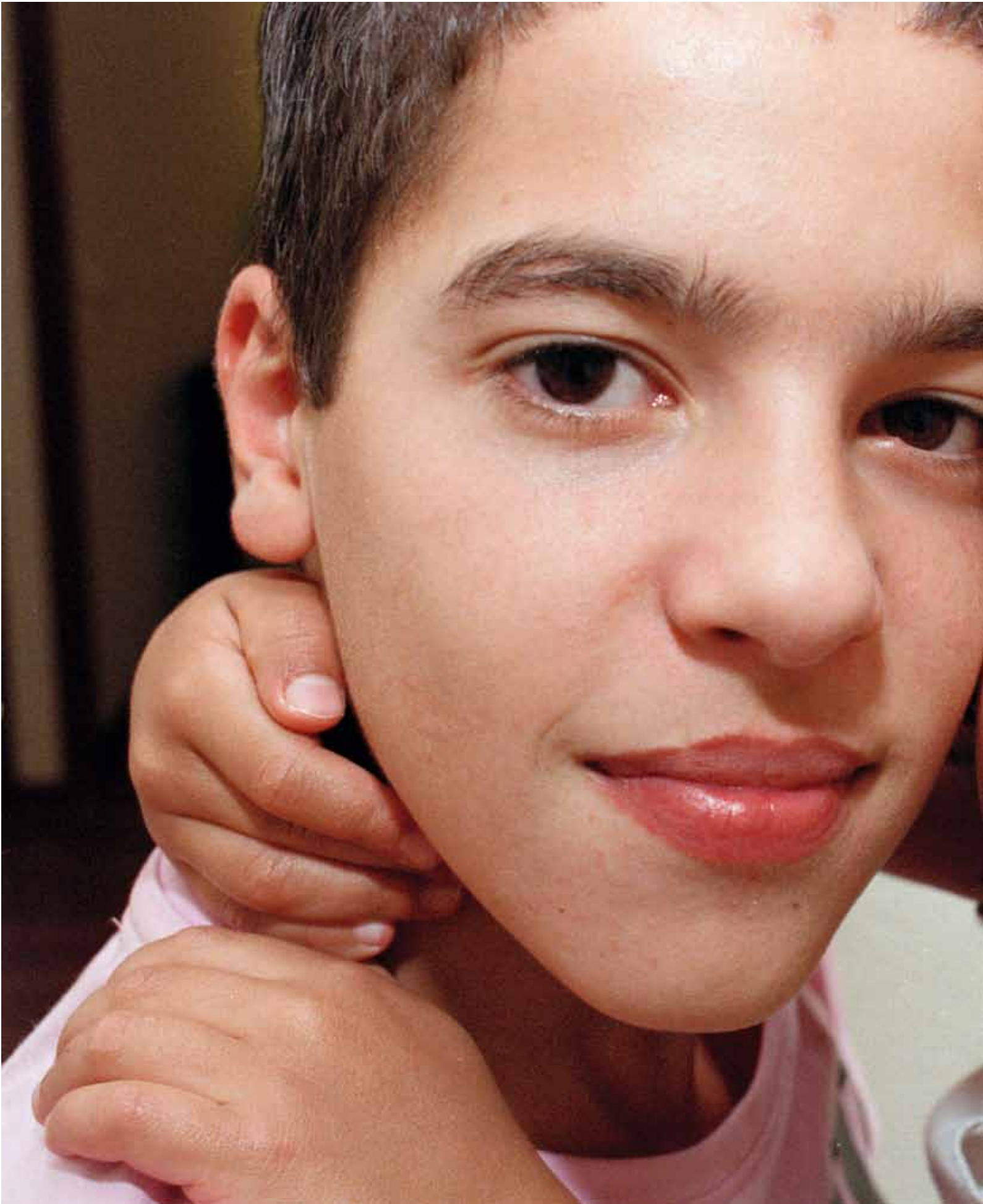
Martijn van der Griendt fotografeert uitsluitend op Polaroid

INSPIRATIEBRONNEN

muziek, schilderkunst, literatuur, ballet en dans

VOORBEELDEN

Ed van der Elsen, Johan van der Keuken, William Klein en Martin Parr

Hoessein samen met zijn zusje, Utrecht

Engeland, Londen, 23 september 2006
Harry (13)
Openingsfoto uit het boek Forever Young →

Bonnie St. Claire in de kleedkamer, 2004. Uit het boek Allemaal!

"Ik ben een enorme laatboeier. Ook heb ik het idee dat ik mijn jeugd niet zo bewust heb beleefd. Overigens vraag ik me af of je daar überhaupt mee bezig bent als je jong bent. Ik denk dat mijn fascinatie voor jongeren vanuit dit 'gemis' komt. Daarnaast houd ik heel erg van subculturen, zoals de skaters, emo's en gabbers die ik heb gefotografeerd. Binnen zo'n groep gebeurt heel veel. Ik zie mezelf geen 'jongeren' van mijn leeftijd (44) fotograferen. Die hebben een gezin, daar gebeurt niet zoveel. Wat zou ik daar voor spannends kunnen fotograferen? Ik wil nog altijd jong zijn en me onder jongeren begeven. Op dat moment wil ik graag deel uitmaken van de groep, even bij hen horen. Iemand heeft me wel eens een kameleon genoemd omdat ik opga in de groep. Ik zit er letterlijk tussenin. Dat zie je terug in mijn foto's, die zijn heel direct, op de huid. Ik kom heel dichtbij binnen de persoonlijke zone. Daardoor geven de foto's het gevoel alsof je midden in de groep staat. Ik ben heel brutaal. Als ik voel dat het goed is ga ik er gewoon tussen staan, maar ik ga niet over grenzen heen. Als de sfeer vijandig is, ga ik weg. Mensen moeten wel willen. Afgelopen zomer was ik in New York waar in Brooklyn zo'n groepje jongeren rondhing na schooltijd. Ik ga daar naar toe, leg een keer uit wie ik ben en wat ik doe. Vervolgens laten ze me gewoon hun gang gaan. Soms raken we in gesprek, soms niet.

Dicht op de huid

Hoewel mijn foto's een snapshotachtige uitstraling hebben en heel spontaan ogen, vraag ik bijna altijd eerst toestemming. Ik zit zo dicht op mijn onderwerp dat het bijna niet anders kan. Mijn openingszin is vaak letterlijk: 'Beweeg niet, blij zo staan want ik wil je fotograferen'. Als je even wacht, komt dat spontane moment wat je in eerste instantie hebt gespot, wel weer terug. Het is een kwestie van even geduld hebben. Dat snapshotachtige zorgt ervoor dat mijn foto's echt overkomen. Niet dat ik er niet over nadenk. Ik weet precies wat ik doe. Er zal bijvoorbeeld nooit optisch een paal uit iemands hoofd 'groeien'. Ik houd niet van fake. Ik wil dat mijn foto's echt binnenkomen. Dat mensen het 'wow'-gevoel ervaren. Dat je je bijna kunt voorstellen hoe het voor die jongen of dat meisje was om daar op dat moment te zijn. Dat effect probeer ik in elke foto over te brengen. Ik ben heel erg geïnteresseerd in andere kunstvormen. Met name muziek, maar ook schilderkunst, literatuur, ballet en dans. Wat een choreograaf in zijn dans legt, probeer ik met mijn fotografie te doen. Als er geen gevoel in een foto zit, is het voor mij niet goed.

Recht op het doel af

Ik ben trots dat de Kunsthal mijn werk vanwege de directe benadering en het rauwe vergelijkt met dat van Ed

van der Elsen. Ik ervaar dat als een groot compliment. In het begin van mijn carrière heb ik veel naar zijn werk gekeken. Hij was als straatfotograaf misschien nog wel brutaler dan ik. Zeker in die tijd. Dat hele directe, com-

Als ik zo'n ontwikkeling zie, komt mijn journalistieke aard weer naar boven

promisloze direct op zijn doel af van Van der Elsen, herken ik zeker. Ik wil mezelf daar niet te veel mee vergelijken want hij was echt een grootheid. Ik voel me zeker met hem verwant, maar ook met Johan van der Keuken. Die was poëtischer. Het waren mijn eerste fotoboeken, naast die van William Klein en Martin Parr. Daar word je hoe dan ook door beïnvloed. Tijdens zijn bezoek aan Helmond mocht ik een dag met Martin Parr op pad. Hij is van de *gentleman approach*. Hij lacht even heel onschuldig en maakt dan een vaak cynische foto. Daarin verschilt onze werkwijze. Ik wil weten wie ik fotografeer. Hoe ze heten en hoe oud ze zijn. Die betrokkenheid met mijn onderwerp gaat heel ver. Zeker bij mensen die ik langer volg. Zo is daar Maria, een meisje uit mijn geboorteplaats Eindhoven. Ik volg al zes jaar hoe zij een weg terug probeert te vechten in de maatschappij. Ik bezoek haar regelmatig en probeer haar op de goede weg te helpen waar het kan. Hetzelfde geldt voor mijn oude buurjongtjes Hassan en Hoessein. Eerder maakte ik een boek over hen, maar ik volg ze nog steeds. Zeker wanneer het even niet lekker gaat, probeer ik er voor hen te zijn. Dat maakt natuurlijk ook dat zij zich vertrouwd voelen bij mij. Ze laten me toe, waardoor ik de echte mens kan laten zien.

Zijn cynische blik

Toch heb ik ook die cynische blik. Het Kamasutraboek en het levensliedboek (Allemaal!) zijn daar goede voorbeelden van. Amerika is mijn favoriete land om te fotograferen. Het is een cultuur die goed benaderbaar, makkelijk en maf is. Daarmee leent het zich ook meer voor een cynische benadering. Dit geldt overigens niet wanneer ik daar jongeren fotografeer. Dan gaat het niet meer over Amerika, maar over het universeel jong zijn. Ik merk wel dat ik erg gericht ben op de westerse cultuur, hoewel ik ook in Marokko en Egypte ben geweest en één van de foto's in Kameroen gemaakt is. Voor het boek *Forever Young* bestond mijn selectie heel bewust uit foto's die de kwetsbaarheid en onzekerheid van jongeren laten zien. Het gaat puur om jongeren in hun eigen omgeving

en hoe zij met elkaar omgaan. Daarnaast heb je natuurlijk nog de vraag: wat is de beste foto van een bepaalde situatie? Omdat 80 procent van de foto's nog analoog is genomen, gebruik ik daarvoor de contact-sheets. Je ziet direct welke foto goed is. Als het klein goed is, weet ik dat het groot ook goed is. Dat is voor mij het grote voordeel van analoog ten opzichte van digitaal. Als je analoog bent opgegroeid, is er niets lekkerder dan op een lichtbak met een grote loep door je contactafdrukken te spitten. Mijn

land. Eerst alleen in Amsterdam en andere grote steden, maar nu zie je ze overal. Als ik zo'n ontwikkeling zie, komt mijn journalistieke aard weer naar boven. Ik wil diepgang, meer dan alleen maar een paar goede beelden maken. Ik wil actuele onderwerpen laten zien, onderwerpen waar ik iets mee heb. Soms komt een onderwerp voort uit een opdracht. Het Kamasutra-project is ontstaan naar aanleiding van een opdracht voor Nieuwe Revu. Zo'n onderwerp trekt mij omdat ik het spannend vind. Ik ben zelf nogal

Ik wil nog altijd jong zijn en me onder jongeren begeven

analoge foto's zijn voor mij meer waard dan de digitale bestanden. Die bestaan alleen uit enen en nullen. 'Forever Young' beslaat twintig jaar fotografie. We hebben het dus over ordners vol negatieven. Daarnaast nog een aantal harddisks met digitale opnames en gescande beelden. In het boek vertel ik steeds een klein verhaaltje. Dat heb ik geleerd van Teun van der Heijden, met wie ik mijn eerste boeken heb samengesteld. Ik begin met een citaat en een foto van mezelf met twee vrienden toen we achttien waren. Dan komt de inrotestekst over kwetsbaarheid en mijn eigen jeugd. De jongen op de volgende pagina, een emo, had ik kunnen zijn. Het vormt een fotografische inleiding, zodat de lezer een beetje weet wat hij kan verwachten. In het boek maak ik steeds een connectie tussen de foto's waarbij iets uit de ene foto verwijst naar de volgende. Dat kunnen zowel inhoudelijke als vormelementen zijn. Het is heel verrassend omdat je niet weet in welke cultuur je op de volgende bladzijde terecht komt.

braaf en daarom nieuwsgierig naar de andere kant. Mijn eerste serie ging over mijn broer Joris. Hij was voor mij een soort proefkonijn. Uiteindelijk is daar een mooie serie uit ontstaan. Maria woont in mijn geboortestad en staat heel dicht bij me. Hassan en Hoesein waren mijn onderburen. Jongeren staan dicht bij mij als persoon. Dus als ik beginnende fotografen een advies moet geven, is het: wees nieuwsgierig en houd het dicht bij jezelf. Als fotograaf ben ik op zoek naar mezelf, maar dan op een andere manier. Ook die onzekerheid is voor mij heel herkenbaar, al is dat niet altijd even duidelijk. Fotografie is voor mij een zoektocht naar herkenning. De dingen die echt dicht bij me staan monden uiteindelijk uit in een boek. Ik hoop dat dat ook voor anderen de mees interessante dingen zijn." ■

Foto's/copyright: Martijn van de Griendt

BOEK

Forever Young

€ 24,50 excl. verzendkosten

Uitgegeven in eigen beheer

Bestellen via:

www.martijnvandegriendt.nl

EXPOSITIE

Forever Young

1 februari tot en met 11 mei

Kunsthall

Museumpark, Westzeedijk 341

3015 AA Rotterdam

www.kunsthall.nl

Nieuwsgierige blik

Het is vooral mijn nieuwsgierigheid die me triggert om een bepaalde subcultuur te fotograferen. Nieuwsgierigheid naar transseksuelen bijvoorbeeld, maar ook naar emo's. Die zag ik voor het eerst in Londen en New York. Later kwamen ze ook naar Neder-